

juttuētada. — Reinowadder teadis, kus ühhes nõus taloperres tappetud nuumsigga warnas rippus. Mõni teine olles nisugguse magusa sutäie üksi on nelts võtnud, aga mino sel mötles teisiti, ruttas hundile, räkis lugu töt möda ja läksid siis lahheliste sagile, kui enne sedda kaupa teinud, kasso ning lahjo issekeskis ühhewörra jäggada. Reinowadder ei pölgand waewa, pugges äddaga piisikesest aksa august sisse ja viiskas nuum-sea välja hundi kätte. Õnnetumal kombel ollid koerad liggidal, tömbasid rebbase aiso niinasse, nusid funni tedda ülles leidsid ja sassid mehhikese kassoka armetumast ärra. Waewalt ja sure walloga peasisi viimaks sel verrise kassokaga waenlaoste käest lahti, ruttas Kriimilma ülles otsuma, kaebas alledast oma willerust ja küsits, kus ta sagi ossa piddi ollema? Hunt kostis, ambid irvitades: „„Siño noffa tarwüs, wennike, ollen kõige kallima tülli tallele pannud. Tulle, vöttta olla kässile ja nossi raswa fullest mahha, siis uhuētad waewa ja verrise kassoka.““ Monda räkides iði ta ossatüki välja. Küllav nüüd arvate, et üks nuumsea tagagamine kints ehk eissimene sapsotük, wai rasowane seljatük lülidega ehk kõige wähhemalt mõned magusad lüsluuksesed Reinowadderile ossaks said? Niimetud tükkidest ei olnud einetki nähha! Eool, misga perremees sea jalgotiddi warna ripputanud, olli mo lellele ossaks jänud; terwe nuumsea, luie ja komaraga tükkis olli wauna, kallis, tru, aus Kriimfilm-issand üksi nahla pannud, ja näitas välja kui

tiine koñ. Reinowadder ei sanud wiilha ning meeles aiguse värrast mitte sõña suust välja. — Suur, aus kuñingas ja ülemod riigi-issand, teie võite issekleskis öigust möda arvata, mis nisuggune sobrusest tullike wäärt on. Jäh, auväärts kuñinglik issand ja ülemwallitseja! tubbat nisuggust felmitülkisi on hunt mino lellele teinud, ja kui Reinowadder isse siin seisaks, võiks ta toassinade kaupa neid ülestunnistada ja parremine enda eest kostaa, kui miña. — Agga mis pean ma Kriimilma albi pöratse kaebamiste peale kostma? Teie ollete tema jutto kuulnud ja võite ni hästi ärra mõista kui miña, et se üks üsna jamps-korri olli. Ja kui noremal pölvil Reinowadder töestet mõne korra Kriimilma norikule sobrust on näitnud, siis teame selgeste, et emand sedda ial pahhaks ei olle pannud, veel wähhemine mehhile ädda kaebanud. Olleks hunt piisut targem, siis võttaks ta parremine sähherduji örnaid juhtamisi finni katta kui teistele naeruks ülestunnistada! Jäheõse ennemuistene jutufe lialte on üks selge naero-assi! Wai kas foomeistril ei olle wölli kolilast karristada, kui laps targalt öppetust tähhel ei panne ja looviisi teisti laulab, kudra öppetati? Poisskesed peawad irmo ja karristust sama kui koerustikko-ning felmi-tööd teivad; muido ei saaks nad ellaspäiwil öppetust wasto vältma. Jänes olleks parremine su piddand finni pañema kui wauna lorrisewa täddi kombel siin tühja aksas tõnnima. Nüüd tulleb Pitsi lugu meil kässile! Mehheke kaebab,